

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2018. május hóban: (Ap.Csel. 15, 28.):

„Úgy tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy ne rakjunk rátok több terhet a szükségesnél...”

Tematizálás - Kedves Nővéreim és Testvéreim ! Lelki érettség dolga, melyet a kegyelem formál bennünk, hogy felismerjük a személyi kapcsolatot minden mértéket meghaladó érték többletét - szemben, vagy fölötté annak a kötődésnek, mely különböző tárgyakkal akar lebilincselni minket, vagyis az eltárgyasult kapcsolatnak. Magyarra fordítva: Inkább bízom egy Teréz-anya lelkületű kedves személy szolgáló szeretetében, - teszem föl, betegségem esetén, - mint az esetleg ápolásomra félretett ékszerem értékében. Tulajdonképpen itt hagytuk abba, amikor a bizalomról beszéltünk. A bizalom a szeretet kötőanyaga, az éltet, s életerőt áraszt. Az igaz szeretet ugyanis megfizethetetlen. A személyiség centruma pedig maga a teremtő Isten. Mi ugyanis a személyes Istenben hiszünk. A benne való feltétlen bizalom pedig a legjobb döntés, melyet ember hozhat. Összekötve vagyok ekkor magával a Segítséggel. Közösségem van vele, mert bízom benne és az Ő segítségével. Az Ővele való életem, bekapcsol engemet Isten közösségi életébe. Nemcsak közöm van hozzá, de mindenem közös Vele. Közös a gondolatunk, s gondolkodásunk, tervünk, s tervezésünk; szándékunk, törekvésünk, látásmódunk, az a projekt, kivetítés, mely mindkettőnk lelki szeme előtt van. Egységben vagyok az Ő akaratával és tetszésével. Így élek Istennek tetsző életet. Annak idején maguk a tanítványok is feltették ezt a kérdést az Úrnak: „Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat vigyünk végbe?” (Jn.28,6). Az Úr Jézus válasza a bizalomra utalt: „Az tetszik Istennek - válaszolta Jézus -, ha hisztek abban, akit küldött.” (Jn.6,29-30).- Hit, bizalom, szeretet: Egy töről fakadó lelki élményfürdő. Biztonság-tudatot meríték belőle hatalmas bátorsággal, nyugalommal. Ezt már Pál apostol folytatja: „Megtanultátok tőlünk, hogyan kell Istennek tetsző életet élnetek; éljétek is hát így, s haladjatok egyre előbbre.” (I.Tessz.4,1) De ne csak Istennel legyen közösségem, hanem az Istenben hívő testvérekkel is! S ha adódik valamilyen vélemény-különbség, akkor már a repedéseket is tüntessem el, mely egy lehetséges szakadást akar előre jelezni. Az apostolok ezért jöttek össze Jeruzsálembe, hogy a vitás kérdésekben egységes döntést hozzanak. Egységben, közösségben a Szentlélekkel és egymással. A vitát lezáró döntést is így vezetik be, mint egy zsinati határozatot: „Úgy tetszett a Szentléleknek és nekünk, hogy ne rakjunk rátok több terhet a szükségesnél...” (Ap.Csel. 15,28.) Tehát az Istennel való közösség életadó lett, mert életben tartotta az Úr követőinek első, zsenge hajtásait, mint induló közösséget.

Téma. - Lényeges, hogy életközösségben éljek: 1:Istennel; 2. minden emberrel, de főleg a tanítványokkal akikkel közösséget vállaltam fel. **A közösségi élet tetszésére van Istennek, s az összetartó erő benne maga a Szentlélek. Ez egyúttal a szeretet gyakorlótere.** – Aki újjászületett életet él, az „Istentől született”,s isteni gének működnek benne. Benne élünk, mozgunk és vagyunk, de Ő is bennünk él, mozdul (tehát indít) és cselekszik. – Nem Pál, Barnabás, vagy Péter az, aki gyógyít: Mert Isten gyógyít, aki Pálban, Barnabásban és Péterben él. Lisztrában isteneknek tartották Pált és Barnabást, mert az általuk felmutatott jelek meghaladták az ember képességeit. Az evangélium hirdetői mindig ki is hangsúlyozzák: Ez nem tőlünk van – de közösségünk (kapcsolatunk) van Istennel, s azt akarjuk, hogy nektek is ez, az Istennel való közösségetek, meglegyen: Mert ez mindennél jobb! Életünk nyert ügy, ha ez, az Istennel való közösség megvan; de elveszítjük a lelkünket, ha ez a kapcsolat nincs meg. A létet, vagyis a jólétet, a közösségi lét alapozza meg. Egy földi életet kaptunk hozzá, hogy ezt a megmentett életet, vagyis az Istennel való közösségi kapcsolatot kiépítsük. A közösség: Kommunikáció; a közösségi kapcsolat pedig kommunikáció. –De földi viszonylatban is:Ha a családban megszűnik az egymással való beszélgetés, a kommunikáció, akkor szétesik maga a családi közösség, a kommunió. Nincs beszélgetés, nincs imádkozás, nem áramlik a kölcsönös önközlés életvize. Az egymásban-lakásnak titka sérül meg, ahol a jelmondat így szólhatna: Ő bennem él, én pedig őbenne. De kizártam a másikat. Így már nem él bennem, mert nem engedtem be, hogy a szívemhez érjen, hogy szerethessem, s hogy ő szerethessen. – Viszont más a helyzet,ha befogadom a másikat. Akkor érvényessé válik Szent Pál szava: „De ti nem test, hanem lélek szerint éltek, ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. Akikben nem lakik Krisztus Lelke, azok nem az övéi.” (Róm8,9) Ha valaki felhagy az istenies étellel, akkor ugyanezt a szeretetlenséget, elhidegülést viszi majd tovább az ő látható családjába, környezetébe. Ez, az Isten iránti elhidegedés, (szeretlensége a Láthatatlan Lény iránt), így lesz nyilvánvalóvá. Másrészt: Az Istennel való kapcsolatot is mindig veszélyezteti egy földi rövidlátás, amit pillanatok alatt létrehozhat egy megsérült emberi kapcsolat. Gyors megoldás lenne ilyenkor, mintegy lelki ambulancia: - egy azonnali és szívből fakadó bocsánatkérés. Sajnos, ez sokszor elmarad. Számtalan család ül manapság benn a masszív hallgatásban, e lelki sötétségben, ebben a lehűlt, megdermedt személyi kapcsolatban. Néha talán megszólalnak, ami éppen kiszorul belőlük. „Mit mondtál? – Ja, nem fontos” – ebben a hangszerelésben. A családi közérinkezés elsekélyesedik, elposványul, semmitmondó ürességgé válik, tudatos mellé-beszéddé, csakhogy egymás szívét meg tudják kerülni, s így óvhatatlanul szakadékokat hoznak létre egymás között. A túlsó oldalra kiabálnak át, bár

egy fedél alatt élnek. Tulajdonképpen mélyen rejtve szenved tőle mindegyik. Élesben igazolja itt Isten az Ő igéjét: Az Isten szeretet, és aki kitart a szeretetben, az az Istenben marad, s az Isten is benne marad. (I.Jn. 4,16.) Tehát a szeretet tönkremegy a szívünkben, ha elszakadunk Istentől, aki a Szeretet. Emberi közösségeinkben is ez, a szakadás szelleme fog gonoszul munkálkodni, s bomlasztást, veszekedést idéz elő. Mert Isten minden közösség Atyja, a Szeretet Lelke, azt akarja, hogy családi-közösségeink, ima-közösségeink, munka-közösségeink baráti- és társadalmi közösségeink meghitt harmóniában, belső összhangban éljenek egymással és Ővele. Ez tetszik a Szentléleknek. - A sátán, a szakadás szelleme, szintén „lélekkalász”, de ő a zavarosban halászik. Ezért azon fáradozik, hogy minél több és nagyobb zavart és zavarodottságot keltsen. Napjainkban a sötétség szellemének térhódítását valamennyien tapasztalhatjuk. Vegyünk egy példát: Pl. Lebeszéli az embert a közösségi életről, mondjuk, hogy az imaközösségbe elmenjen, vagy hogy a családdal együtt legyen, hogy a bajbajutotton segítsen. Úgy állítja ezt be, hogy az egy elviselhetetlen teher. Valójában éppen a közösség szerető légkörében oldódik fel a terhektől szorongatott lélek, s megkönnyebbül. Főleg az imaközösség és az imádságos családi közösség tesz oldottá és tehermentessé. Így lesz a közösségi élet látszólagos igája - édes iga. Az Úr szava ebben is bátorít: „Az én igám édes, és az én terhem könnyű.”

(Mt11,30) Péter apostol pedig arra biztat minket: „Szeressétek a testvéri közösséget, féljétek az Istent, mindenkit tiszteljétek.” (I.Pét. 2,17). De a belső összhangját elvesztett közösség is, mely látszólag vajúdik, s melynek elviselése nagy önuralomra neveli az embert, - értékes tud lenni, mert megtanít arra a szellemi harcra, mely kinn, a világban egész brutálisan van jelen, s szinte kezelhetetlennek látszik. Megtanít arra, hogy szépen, nyugodtan, gondosan odafigyelve hallgassuk meg egymást, s figyelésünk közben szeretetünkről biztosítsuk a másikat. Megtanít szenvedni a szenvedőkkel, akár a lelki szenvedőkkel is. Mint egy „lombik-fórumban” ad egy küzdő színteret, kicsiben. Ez az egységért való harc arra serkent minket, hogy a Szentlélekkel minél inkább elteltődjünk és egységben legyünk. Ez a kettős kötelekkért való harc. Az első jeruzsálemi vita-zsinatról ezt a mintát és iránymutatást vehetjük át:^[1] Erőteljes kapcsolat és közösség Isten Szentlelkével, s ^[2] Maximális erőfeszítés az eltérő vélemények összhangbáhozatalára, illetve azok kezelésére. Istennel együttműködve a közösség már meri mondani: „Úgy tetszett a Szentléleknek és nekünk...”

Akció- program- Hallgassunk a közösségre, mert megtartó ereje van, építsük azt erővel, és Szentlélek-kel; harcoljunk a közösségi élet szellemi minőségének javításáért, imával, munkával, szorgalommal, hűséggel! Merítsük belőle azt a vigasztalást, melyet csak Isten tud megadni a közösség kegyelmi „téréreje” által. A restség, lustaság, renyhesség, önféltés, önsajnálát ördögét szellemét üzzük ki magunkból. Ne maradjunk el a közösségi együttlétekből! Ez tetszik a Szentléleknek!

Tanúságtétel. - Az imaközösségek szerepe már több, mint 40 éve szívemben van. Első pillanattól, ahogy felfedeztem - megszerettem. Ennyi idő alatt sok, szinte átlag hetente egy, de sokszor három-négy közösségi alkalmunk is volt. Figyelemmel kísértem azt a hatást magamban és másokban, melyet az imaközösségen való részvétel kiváltott. A légkör számomra mindig felemelő volt - most is az. De egy másik „légkörrel” is találkoztam. Ennek soha nem tetszett a közösség. Amikor mélyebb szántású alkalmaink voltak – s mindig ilyenkor –szinte előírászerűen karambolnak kellett lennie. Megpróbáltam ezeket összeszámolni, de a 20-nál abbahagytam. Első pillanattól felismertem a kellemetlenkedő gáncsokodót, s annak romboló szándékát. Egy első hittanos is könnyen rájöhet arra, ki az, akinek nem tetszik, ha a testvérek Istenhez imádkoznak. Így aztán én is rájöttem. Komolyabb sérülésem nem igen volt, de a kocsim bizony sokszor brutálisan összetört. Kutya, őz, szarvas, vaddisznó, jeges út voltak többnyire a látható bajokozók. De a láthatatlan és hivatásos bajkeverő mindig az az egy és ugyanaz volt, aki kezdettől fogva szét akarja verni Isten közösségeit. Csak a közelmúltban jutott el hozzám, hogy védelmet kell kérni a sötétség szellemének bosszújától. Ezt így mondják karizmatikus körökben: Szellemi harc.

Levelesláda.

Igei ima: Uram, add, kérlek azt az áldást minden Nő- és Fivéremnek, hogy legyen számukra ima-csoportjuk, vagy imatársuk, mely őket megtartja szeretetedben: Károly atya, testvér.